Egressy Tükör

Tartalom

Évnyitó 3
Gólyatábor 4
Katonasuli - beszámoló a nyári tatai táborról 6
Projekthét 9
Recski kirándulás 12
ÖKO-híreink 13
(M) Erre jártunk 14
Látogatásunk a Fővárosi Hulladékhasznosító Műben 14
Színházi híreink 15

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő : Fürstingerné Juhász Márta, Szabó Dániel

Az újság készítésében részt vettek: Grigoreff György, Bácsi Zsuzsanna, Auer Ákos, Péter-Szabó Gergő, Mester József, Kerpen Dániel, Almássy Tamás, Mike Anna, Labanics Gergely, Wimetál Noémi, Dobi István, Ravadits Kornél, Mancsi Ádám

Kedves Diákok!

Köszöntelek Benneteket a 2013/2014-es tanévben. Valószínűleg mindannyian felfrissülve, kipihenten tértetek vissza az iskolába a hosszú szünet után. Ez fontos, mivel minden évben újabb és újabb kihívásoknak néztek elébe. Ezek a kihívások a belépő kilencedik és a távozni készülő tizenkettedik évfolyamot érintik legmélyebben. Nektek, „kicsiknek” az a legfontosabb, hogy minél hamarabb beilleszkedjetek az iskolai folyamatokba, és megtaláljátok helyeteket az új közösségben. Ezzel együtt azonnal a tanuláshoz is hozzá kell fognotok, meg kell szoknotok a rendszeres és komoly munkát.

A végzősöknek sincs vesztegetni való idejük. Nagyon gyorsan eljön az az idő, amikor a vizsgabizottság elé kell állnotok. Első perctől kezdve komolyan kell venni a tanulást, mert az eredményeitek alapján nyílnak meg majd előttetek a lehetőségek.

Év elején négy fontos dolgot szeretnék kérni minden egressys diáktól. Az első, –bármilyen furcsán hangzik is -, hogy járjatok be az iskolába. Ne lógjatok, ne hiányozzatok ok nélkül és ne késsetek! Minőségi munkát csak akkor lehet végezni, ha itt vagytok, és időben itt vagytok.

A második, hogy tartsátok be a közösségi normákat, fogadjátok el és tartsátok tiszteletben az iskola szabályait és elvárásait. Tiszteljétek egymást, tanáraitokat és önmagatokat is. Ne tegyetek olyat, amit Ti sem szeretnétek, ha veletek tennék.

A harmadik dolog, hogy tanuljatok. Nem engedhetitek meg magatoknak azt a luxust, hogy iskolába jártok, de nem tanultok. Ennek most van itt az ideje, később sokkal nehezebb lesz megszerezni azt a tudást, amit most mi kínálunk nektek. Azért vagyunk a tanáraitok, hogy segítsük előrejutásotokat és fejlődéseteket, de ezért nektek is tenni kell. Ha nem vagytok ebben partnerek, mi is tehetetlenek vagyunk.

A negyedik, hogy használjátok ki az iskola által nyújtott lehetőségeket; a tanórán kívüli foglalkozásokat, sportolást, projektnapokat, iskolanapokat, kirándulásokat, táborokat. Rengeteget tanulhattok ezeken a programokon önmagatokról, másokról, a világról. Ne csak azért vegyetek részt ezeken, mert esetleg kötelező, hanem azért, mert jó nektek is, és jól fogjátok magatokat érezni!

Ha ezt a négy dolgot elfogadjátok és betartjátok, akkor egy színvonalas, színes és élményekben gazdag új tanévet kezdhetünk.

Mindehhez sok erőt és kitartást kívánok: Szalayné Kelemen Ildikó igazgató

Évnyitó

Bieber Mária: Tanévnyitóra

Hírül adta a tévé, bemondta a rádió, hogy immáron véget ért a boldog vakáció. Útra kelnek a gólyák, elröpülnek a fecskék, csak a diák marad itt, megtanulni sok leckét: megharcolni vitézül számtalan számháborút, és nem riadni vissza, hogyha titkot rejt az út, bejárni a csűrcsavar szavak labirintusát, ország-világ látja majd, mit tud ez az ifjúság. Én például, azt tudom, hogy a hulló falevél zörgős, tarka szőnyegét hóval lepi be a tél. S jön a szeles december fogvacogtató faggyal, de jön a Mikulás is, és nyomában az Angyal. Azt is tudom továbbá, hogy nincs okunk panaszra, hiszen vidám nyár köszönt a virágdús tavaszra. Lesz még játék, vigalom, tréfa és zenebona, hiszen nem tart örökké semmiféle iskola. Nosza, lépjünk be azért most ezen a küszöbön, hogy kiléphessünk rajta, ha a víg nyár beköszön!

Mancsi Ádám tanévnyitó verse

Véget ért a nyár vége buli és szép napoknak Már csak egy fanyar mosollyal adok pacsit a padoknak Minden reggel úgy indul " Csak ezt a napot éljem túl" A fáradtság és a lustaság benne véres harcot dúl Déli ébredés helyett már hajnalok hajnalán virrasztok Lassan már sötétben mondom a spanoknak hogy sziasztok Lassan itt a tél de ne szaladjunk ennyire előre Elsőnek csak reggelek alkalmával kapjunk új erőre

Gólyatábor

Idén Grigoreff tanár úr felkért minket, végzős katonasulis diákok lelkesebb tagjait, hogy vegyünk részt a gólyatáborban mint ifisek. Feladatunk a fiatalok fegyelmezése és szórakoztatása volt. A tábor elején még elég szedett-vedett volt a banda, de az első nap csapásai után rájöttek, hogy ők állnak a táplálékllánc legalján.
Minden megpróbáltatás ellenére mégis jó emlékekkel és élményekkel, hagyták el a tábort.(Mike-Almássy)

9.ny

Emlékszem, hogy mikor gyülekeztünk az iskola előtt, a legtöbben csak magunk elé meredtünk. Voltak, akik beszélgettek, de többségük inkább az őket kísérő családtagokkal. Az út is csöndben telt, a táborban viszont kezdtünk felengedni. A szobatársainkkal azonnal ismerkedni kezdünk, utána mindenki megkereste a saját baráti körét. Szerintem nem olyan volt, mint egy átlagos gólyatábor, de ez nem is gond. Voltak komoly és szórakoztató feladatok is. Személy szerint a reggeli futást szívesen kihagytam volna, de ezt leszámítva nagyon jól éreztem magam. A tanárok benne voltak a hülyeségeinkben, (persze ha túl messzire mentünk, megkaptuk a büntetésünk), az idősebb diákok pedig beavattak minket az iskolai dolgokba. Összességében jó volt, és bár eddig nem sok barátot találtam, nem aggódok, hisz van még 5 évem.(Wimetál)

9. c

Egyszer csak eljött az a pár nap, amit mindenki izgulva várt. Délután gyülekeztünk a suli előtt várva a buszt, hogy végre indulhassunk. A buszon elkezdtünk ismerkedni... 1 óra múlva megérkeztünk Magyarkútra. Kipakoltunk a buszból és a röplabdapályán gyülekeztünk eligazításra. 4 katonasulis srác fogadott minket meg a tanárok. A fiúk elmondták, hogy mik lesznek a programok, mire számíthatunk ebben a pár napban. Ezután kiosztották a házakat, bárki bárkivel lakhatott. 6-an fértek be a házba, majd választanunk kellett egy "házvezetőt". Neki az volt a dolga, hogy ha koszt vagy rumlit lát a házban, azt együtt ki kellett takarítanunk. Estefelé egy tűzrakó helynél gyülekeztünk, ahol

Grigoreff György tanár úr elmondta a jelentést, amit nekünk is meg kellett tanulnunk. Ez nem nagyon ment, mindennek meg is lett az eredménye.

23:00 -kor volt a takarodó.

Volt lövészet, airsoft- fegyverrel és légpuskával is. Elsétáltunk a Dunához focizni, aki akart fürödhetett is, készítettünk csoportképet, mindenki jól érezte magát. Majd hazaérés után volt vacsora, fürdés, alvás.

Minden reggel volt reggeli torna, és utána kezdődtek a programok. Mindig volt szobaszemle. Az egyik legjobb nap az volt, amikor állomásokra mentünk és elmagyarázták, hogy ott mit kell tenni, és ha megcsináltuk, akkor pontozták a feladatot. Feladatok: gránáthajítás, árokásás, amibe egy ember belefér, lajhármászás végig egy kifeszített kötélen, egy kis elmélet és végül kúszás fegyverrel. Ebben a pár napban mindenki nagyon jól érezte magát, a tanárok nagyon jó fejek, szóval nagyon jól sikerült a gólyatábor.(Tóth)

9. a

A gólyatábor kezdete: a leendő kilencedikesek az iskolában találkoztak, megvárták a buszt, majd 1 óra buszozás után kezdetét vette a gólyáskodásuk. Grigoreff tanár úr nyitotta meg a tábort a focipályán. A nyitás után házat választottunk, beköltöztünk. Első nap még nem voltak programok, de 2. nap pörögni kezdett a tábor, addigra nagyjából meg is ismerkedtünk egymással. A reggeli torna után a réten gyakorlatoztunk. Ott kötélen másztunk, lövészárkot ástunk, gránátot hajítottunk, fegyverrel kúsztunk. Ez után ebédeltünk egy jót. Este sötétedés előtt még kimentünk lőni airsoft- fegyverekkel. A 3. nap lementünk a Dunához, egy nagyon hosszú sétával. Ott fociztunk, zenét hallgattunk, fotóztunk, majd haza indultunk. A 4. napon már mindenki fáradt volt, s akkor jött a lövészverseny. Mindenki jó pontokat ért el.

A 4 nap után fáradtan cuccoltunk össze, s indultunk haza a busszal.(Labanics)

Katonasuli - beszámoló a nyári tatai táborról

1.nap

4-en vágtunk neki a tábornak, név szerint: Dobi István, Görbicz Zsolt, Molnár Kristóf, Ravadits Kornél.

A Déli pályaudvaron találkoztunk 07:00-kor reggel, mert a vonatunk Tatára 07:20-kor indult. Miután leszálltunk a vonatról, első dolgunk volt megkeresni a laktanyát. A laktanyában eligazítást kaptunk, és utána felvehettük az egyenruhánkat és a fegyverünket. Ezek után alaki foglalkozásokon „estünk át”, miután ezzel végeztünk, átöltöztünk sportöltözetbe az erőnlét felméréshez, ami a következőkből állt: fekvőtámasz, felülés és a mindannyiunk kedvence, a 3200m-es futás.

Ezek után, miután átestünk minden erőfeszítésen, vehettünk egy frissítő zuhanyt, és a szakasszal megcéloztuk a sátortábort. A táborban 6 sátor foglalt helyet, 2 db fiúsátor, 1 lánysátor, 1 parancsnoki sátor, a műszaki sátor és az ebédlősátor. Miután elfoglaltuk a helyünket a sátrakban, körbevittek minket a többhektáros katonai terepgyakorlati helyen, a „tatai pampákon”. Ezután vacsoráztunk, este 10-kor volt a takarodó. Mindenkinek kötelező volt a fegyverével aludni, mert akitől tudták, elvették a fegyverét, és ezért nagy büntetés járt- (minimum 50 fekvő).

2.nap

A második nap reggelén 6-kor keltettek minket, ébredés után tartottak nekünk egy 20 perces reggeli tornát. A torna után eligazítást kaptunk, és miután felöltöztünk az egyenruhánkba, megkaptuk a reggelit. A reggeli és a vacsora minden nap ugyanaz volt, ebédre meg megtapasztaltuk a konzervételek csodálatosságát. A második napi program az volt, hogy megtanultuk használni a katonai GPS-t, tanultuk használni a tájolót, megtanultuk a nap szerint is betájolni magunkat. Miután ezzel végeztünk, visszamentünk a táborba és ebéd után különböző szituációkat, védekező-támadó alakzatokat gyakoroltunk és tanultunk be, amit mindannyian nagyon élveztünk, habár igaz, az elején elég sok volt a hiba,és én megtapasztaltam a parancsnoki élet fáradalmait és nehézségeit. Az itt megtanultakat alkalmaztuk másnap a paintball-gyakorlaton.

3.nap

A reggeli torna után megtudtuk, hogy jön szerény kis táborunkba egy tv stábja, és persze a mi katonai tanáraink és velük Alma. Mit is mondhatnék., eléggé megörültünk Grigoreff tanár úrnak, és annak a 3 kg háztartási keksznek szintén, amit hozott, mert a konzervkaja „túl jó” volt nekünk, egyszerűen imádtuk, de nem ez volt a lényeg, hanem az, hogy utazhattunk egy BTR-80-as harcjárműben, és a paintball-meccseken előadhattuk az őrmestereinkkel azt a harci tudást, amit előző nap megtanultunk pár óra lefolyása alatt. A tv-nek is előadhattuk mit tudunk, bemutattuk az előző nap betanult harci alakzatokat. De ami még jobb volt: az éjjeli őrségek ezen az estén kezdődtek meg.

4.nap

Mit is mondhatnék.: a reggeli torna ezen a napon se hiányzott, a reggeli és a vacsora is mint minden nap, ezen a napon is ugyanaz volt, viszont a mai napon délelőtt volt egy kis verseny, de nekünk nem ez volt a fontos, hanem ami utána következett, a lövészet. Azt mindannyian szerettük, csak kicsit sokáig tartott az előkészítése a dolognak. Mindenki 2-3 alkalommal lőhetett 5 golyót, sajnos nem volt kivétel, miután végeztünk visszavittek minket a táborba az Ural csapatszállítóval, (mindenhova ezzel hurcoltak minket), a táborban a túlélési és csapdakészítési módszereket és érdekességeket tanulhattunk meg, aztán közölték velünk, hogy vágjunk fejenként 2 nyársat, mert este sütögetés lesz, közben szerencsére szóba elegyedtem az egyik őrmester asszonnyal és fitogtathattam az angoltudásom. A tábortüzek mellett elkészült az újdonsült kis „családunk” zászlaja, amit az őrnagy úrnak ajándékoztunk, szerényen hozzáteszem, hogy a zászlótartó rudat én faragtam aznap az éjjeli őrségben.

5.nap

Eljött a búcsú napja, ezen a reggelen nem volt reggeli torna, helyette összepakoltuk a felszerelésünket, megreggeliztünk és megkaptuk az eligazítást, hogy-hogy fog kinézni a napunk. Beszállítottak a laktanyába, ahol leadtuk a kapott gyakorló ruhákat, összepakoltuk a cuccainkat és elmentünk ebédelni, az ebéd után közölték velünk, hogy kapunk egy bónuszprogramot: mehettünk tankot „simogatni”. Ezután összegyűltünk a tanácsteremben ahol kiosztották az okleveleket és egyéb emléklapokat, fél órával később már kezet ráztunk az őrmestereinkkel és megcéloztuk Budapestet.

Verseny:

2013. szeptember 5-én került sor a 19. püspökszilágyi nemzetközi járőrverseny megrendezésére. A megnyítón több budapesti iskola és számos hazai és határon túli fegyveres szerv vett részt. Az Egressyből 2 csapat indult, 5 fiú és 5 lány. Rajt előtt mindenki megkapta az elígazítást a 8 teljesítendő kihívásról, és a gyakorló fegyevereket, ill. tájolót. Az első pontig az összes csapat lelkesen futott, de a mi lányaink már ott elkeveredtek, és a bevárták a srácokat útba igazitásért. A feladatokat képességeinkhez mérten a lehető legjobban teljesítettük. Mindkét csapatunk jó eredményt ért el, a lányok 2-ok lettek , a fiúk pedig 3-ok. A verseny szervezésével problémák voltak, ennek okán kétszer annyi távot tettünk meg, és egyes pontokra nem leltünk rá, de ezek mellett jó emlékeket őrzünk a versenyről**. (Mike-Almássy)**

Projekthét

A 12/a az Állatkertben

A Fővárosi Állat- és Növénykert meglátogatásának ötlete már régóta téma volt az osztályban, terveztük mi ezt már tavaly vagy tavaly előtt, csak sosem sikerült eljutni . De idén ez a projekthét szabad utat adott az ötletnek, amit meg is valósítottunk végre. Reggel 9-kor volt a találkozó, és nagy meglepetésre 2 ember kivételével mindenki eljött. Miután bementünk egy csoportban mentünk tovább, (-ami helyenként–időnként felbomlott ☺). Rengeteg csodálatos állattal „találkoztunk", többek között oroszlánokkal, medvékkel és mindenféle vízalatti élőlénnyel. A mérgesház sajnos zárva volt, de ezzel annyira már nem is törődtünk a remek fókashow után, amit láttunk.

Végülis a kirándulás nagyon jó volt, mindenki élvezte. Azért is választottuk az állatkertet, mert itt megtalálható mind a négy elem , amelyről a projekthét szól (- tűz; víz;l evegő; föld). Innen jött a bárka ötlete is, melyet mindenki a legnagyobb odaadással és aktivitással készített el. Alapanyagot mindenki hozott, és még kis játékállatokat is hoztak páran.

Maga a projekthét, szerintem ,.nagyon jó ötlet volt, mert kicsit jobban összekovácsolta az osztályok tagjait, hozzásegítetett minket ahhoz , hogy egy jó közösség legyünk. (Béla)

A 12. c és társaik Szolnokon

2013 szeptember 4-én szerdán Grigoreff György tanár úr szervezésében mi, a 12.C osztály és más osztályok tanulói Szolnokra látogattunk. Reggel fél 8-ra volt tervezve a találkozás az iskola előtt. Pár perc késéssel, 8 óra után sikeresen elindultunk a külön bérelt busszal.
Már Kőbányán akadályba ütköztünk, egy terepjáró utánfutója oldalról kanyar közben úgy érezte meg kell karistolnia a buszt. 10-15 perc káregyeztetés után már ismét szabad volt az út. Az utazás szerény másfél órát tett ki, amiközben muszáj volt valahogy elfoglalni magunkat, hogy az utánfutó helyett nehogy az unalom öljön meg.

Nagyjából 10 órakor megérkeztünk. Ezután odaértünk a szabadtéri repülőmúzeum bejáratához. Egy közös csoportkép után máris bent voltunk. Elénk tárulkozott több régi harci helikopter látványa, közben aki akarta elolvashatta a műszaki leírásukat is. Több osztálytársunk élvezettel ült bele egy-egy kiállított példányba, sőt még a kísérő tanárok is egy kis időre gyermekké változtak a lehetőség hatására. Végül közösen felszálltunk egy régi utasszállító gépre, ami még mindig újabbnak tűnt ,mint egy ma is használt BKV-s Ikarus. A vezetőfülkét is volt lehetőség kipróbálni, amely elég megviselt állapota ellenére szórakoztató volt. Ismét következett néhány csoportkép, és találkoztunk a kijáratnál. Megbeszéltük kinek mi tetszett ,és délután fél egykor elindultunk hazafelé. Útközben megálltunk a monori erdőnél a 4-es út melletti Rétes csárdánál. Eléggé elhagyatott benyomást keltett bennünk. A kiszolgálás érdekes volt, hiszen ha nem szólunk nem is kellett volna fizetni. A rétes ,amiről nevezetes a hely, finom volt. Volt aki útközben leszállt, de többen az iskolához jöttek vissza, ahol rövid búcsúzás után mindenki ment a dolgára.

Összességében jól éreztük magunkat, a hosszú utazás (alvás+hülyéskedés) mellett érdekes volt látni a Magyarországon a második világháború után elterjedt személy- és katonai repülő eszközöket. (Mester-Kerpen)

Vajdahunyad várában a 9. c

Projektnapon Vajdahunyad várában voltunk, a Mezőgazdasági Múzeumban Széles tanárúr, Csáki tanárnő és Golgovszki tanárnő kíséretében. Remek időt fogtunk ki, az utazás is elég jó volt, bár néhányan majdnem fent ragadtunk a trolin. A múzeum környékén sok fura fazon volt, akik valamilyen jelzőbotszerűséggel járkáltak. Találkoztunk egy másik osztállyal, aztán bementünk a múzeumba. Bent egy múzeumpedagógus kísért bennünket végig, érdekes dolgokat magyarázott a tárlatokról. A múzeum maga nem volt olyan vészes, a vadászos része emelkedett ki : a milliónyi trófeával, régimódi puskával és a kitömött állatkákkal az élen.A horgászos rész viszont unalmas volt. Kifele menet sikerült belecsöppennünk egy reklámfilm forgatásába, amiből semmit sem láthattunk tk. a biztonsági őrök éber figyelme miatt, - senkinek sem hagyták, hogy bárki is a közelbe mehessen. Így a múzeumlátogatás után mindenki elindult hazafelé. (Auer)

9. a, a projekthéten

Amikor az évnyitón megmondták, hogy csak az első 3 óra lesz megtartva, s utána projektnapok lesznek mindannyian nagyon örültünk. Mindjárt szerdán volt egy osztálykirándulás. Ezen nagyon meglepődtünk, mert még alig ismertük egymást, még nem volt időnk összekovácsolódni.

A Széll Kálmán téren találkoztunk, ahová csak 2 ember nem jött el; innen indultunk a vadasparkba. Ott volt lehetőségünk az állatokon kívül egymást is kicsit jobban megismerni.

A Sportnapon több verseny is volt. De nem mindenki vett részt minden helyszínen, s ahol nem volt szereplő, azt gyakran meg se nézte. Így én sem tudom, hogy melyik versenyen hogyan szerepelt az osztályom. A sorverseny kicsit necces volt - én (Bácsi Zs.) 3-szor is elestem a zsákfutásban, még mindig fel van dagadva a térdem.

De ennek ellenére elmondhatom, hogy a Sportnap is izgalmas és jó volt . Összességében nagyon élveztük az egészet ! (Bácsi)

A 9. c sportnapja

Úgy kezdődött a Sportnap, hogy mindenkinek biciklivel vagy gyalog kellett bejönni. Találkozók voltak megszervezve különböző pontokon, ahol feliratkoztunk. Közösen jöttünk az iskolába, és kezdetét vette a sportnap. Az első programok egy időben voltak megszervezve, így sajnos nem tudtunk mindegyiken résztvenni. Fekvőtámaszban mi a negyedik helyet értük el 35 fekvővel, kosárra dobásban nem lettünk túl eredményesek, és futásban a harmadik helyet szereztük meg. Ezután kezdetét vette a sorverseny, sok érdekes feladatunk volt,aminek a nagyját gond nélkül vettük, és újraszámlálás után derült végre ki, hogy valóban mi lettünk az elsők. A hangulat jó volt egész nap, nevettünk, többnyire hülyéskedtünk.A nyeremény, négy tábla csoki, gyakorlatilag nem sokáig tartott.

A sütés/főzés, ahol mi szalonnát sütöttünk, elég jól sikerült, mivel Grigoreff tanárúr is csatlakozott hozzánk. (Auer-Péter Szabó)

Recski kirándulás

Szeptember 7-én 2 órát tettünk meg a Mátrában található Recski munkatáborba, hogy részt vegyünk a tábor megszüntetésének 60. évfordulójának megemlékezésén. A megemlékezésen részt vettek a tábor túlélőinek ma is élő tagjai, a Mátrai Visszhang Kórus, Recsk polgármestere, számos politikus és a pesti iskolából érkezett diákcsoport. A koszorúzáskor az iskolák képviselői mellett mindenki lerótta tiszteletét az emlékmű előtt.

A ünnepség végén megtekintettük a restaurált barakkok egyikét. (Mike)

ÖKO-híreink

Megkérdeztük kilencedikeseinket mi a véleményük az Öko-iskola programunkról. Mindannyian pozitívan nyilatkoztak. „ Nekem tetszik,mellette állok”- írták és mondták sokan az interjú során. Hiszen „ fontos a környezet” , a Földünk védelme kicsiben kezdődik.

Manapság nagyon jól kell kitalálnunk az életünket, hogy ebben a pörgős világban minden beleférjen. Nagyon észnél kell lennünk, hogy mit szalasztunk el, illetve mit teszünk, s most arra nem is gondolok, hogy mit jól, s mit rosszul cselekszünk. Ezért fontos, hogy bizonyos ügyekért ki kell állnunk. Fontos, hogy iskolánk mit képvisel, mi mellett teszi le a voksát egy-egy diák. Számunkra ilyen pozitív ügy lett a Te szedd ! mozgalom. Mert igenis fontos, hogy megmozduljunk a környezetünkért, mert szüksége van ránk,emberekre,hogy helyrehozzuk azt, amit mi, emberek rontottunk el. Az igenis közös felelősségünk, hogy ilyen sokan élnek nemtörödöm, slendrián módon, hogy csak úgy kidobják a járművekből a szemetet. Ott ejtik el az utcán, ahol kifogyott a flakon, a sörösdoboz. Aztán vannak aljasabbak, akik összegyűjtenek egy egész zsákra valót, és az éj leple alatt, meg sunyi módon, mikor nem látják, kiteszik az árokparton, erdő szélén, mindegy hol, csak megszabaduljon tőle.

Hát ezért kellenek a szorgos kezek, ezért szükséges az összefogás! Hogy megmutassuk a felnövekvő generációnak: így is lehet! Mennyivel jobban éreznénk magunkat, ha kerekezés közben virágokat, zöld füvet és nem elhajigált palackokat látnánk. A célunk, hogy megtanítsuk a fiataloknak értékelni azt, ami szép-és vigyázni kell rá, nagyon, nagyon!

Elsőseink meglepően nagy létszámban képviseltették magukat a zuhogó esőben zajló akcióban.

„Jó program. Van értelme csinálni. Akkor is, ha sajnos néha hiábavaló,mert tovább szemetelnek az emberek. .Mi is sok szemetet szedtünk össze. Ami jó is, meg rossz is. A rossz, hogy ezek szerint sokan sokfélét szemetelnek. A jó, hogy mi összeszedtük, és így egy kis részen tisztább lett a környezet. Sajnos esett az eső, és így még kevesebbet csinálhattunk, s keveset maradtunk.„

(M) Erre jártunk

Látogatásunk a Fővárosi Hulladékhasznosító Műben

(12. e)

Érkezésünk után első lépésben egy bemutató filmet tekintettünk meg, melyben sok fontos információt közöltek. Többek között azt is, hogy az intézmény nagyrészt önellátó, fűtéséről és áramellátásáról maga gondoskodik, sőt még a szemétégetéshez szükséges gáz egy része is önállóan előállított bio-gáz. De ha ez még nem lenne elég, egész Káposztásmegyer távfűtéséről gondoskodik, és több mint 140 000 embert lát el elektromossággal nap mint nap.

Fontos még megemlíteni, hogy az üzemben kommunális hulladékot égetnek, a veszélyes hulladékot összegyűjtve elszállítják. A légszennyezés elkerülése végett pedig a füstgázt több lépésben szűrik. Az elégetett hulladék után maradt salakot elszállítják. A film után védő sisakot öltöttünk és irány az üzem! Utunk első szakasza a kazánokhoz vezetett, ahol naponta több 100 tonnányi szemét semmisül meg és válik energiává. Ezek után körbevezettek minket az üzemben, műszaki ember nem lévén, nem sokat értettem. Egy dologra azonban csalhatatlanul emlékszem: nagyon magasan voltunk. Megkönnyebbülten tértem vissza a földszintre, ahol azonnal folytattuk utunkat, mégpedig a nap fénypontjának számító „kukásautó”- múzeumba! Itt bármelyik autóra fel lehetett kapaszkodni, bele lehetett ülni és úgy általában fel lehetett térképezni őket. Erről bővebben nyilatkozni nehéz lenne: 29 kamasz beszabadult egy kukás autókkal teli terembe és azt csináltak, amit akartak - (a jó ízlés határain belül) . Vicces volt!

Színházi híreink

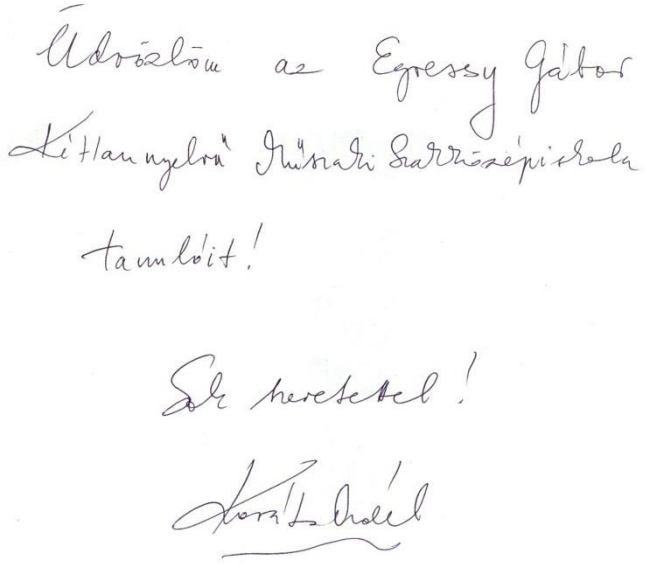

A Radnóti Színház művésznőjét tavaly a KÖR-versenyen résztvevő diákok a Kurázsi mama c. előadáson láthatták . Most pedig a Színházi Évadnyitón futottak össze a színésznővel az Andrássy korzón. Ebben az évadban több darabban is láthatjuk a művésznőt : Mozgófénykép, A főfőnök, (melynek a próbáiba szintén volt szerencsénk anno belesni), Vágyvillamos, Bolha a fülbe.

A Radnóti Színház szervezői idén is sok szeretettel hívják és várják a diákokat is előadásaikra. S az igazgató ebben az évadban is különös figyelmet fog szentelni a fiatal közönség becsábítására.

Rékasi Károly a József Attila Színházba csalogat bennünket kedvenc kötelező olvasmányunk színházi adaptációjára:

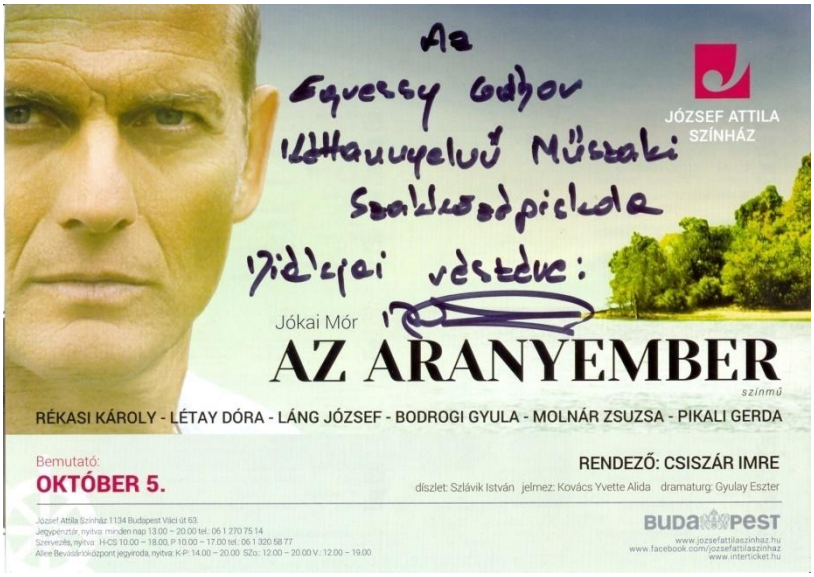

Sok szeretettel az Egressy-s diákoknak:

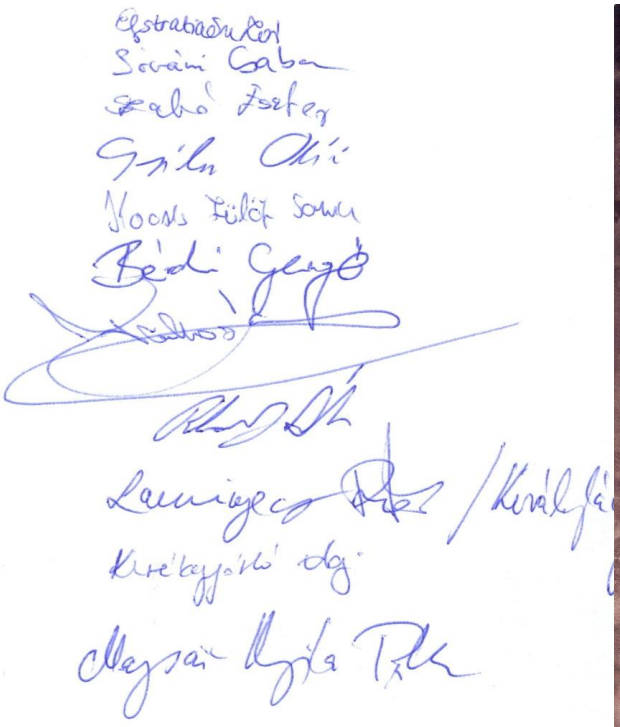

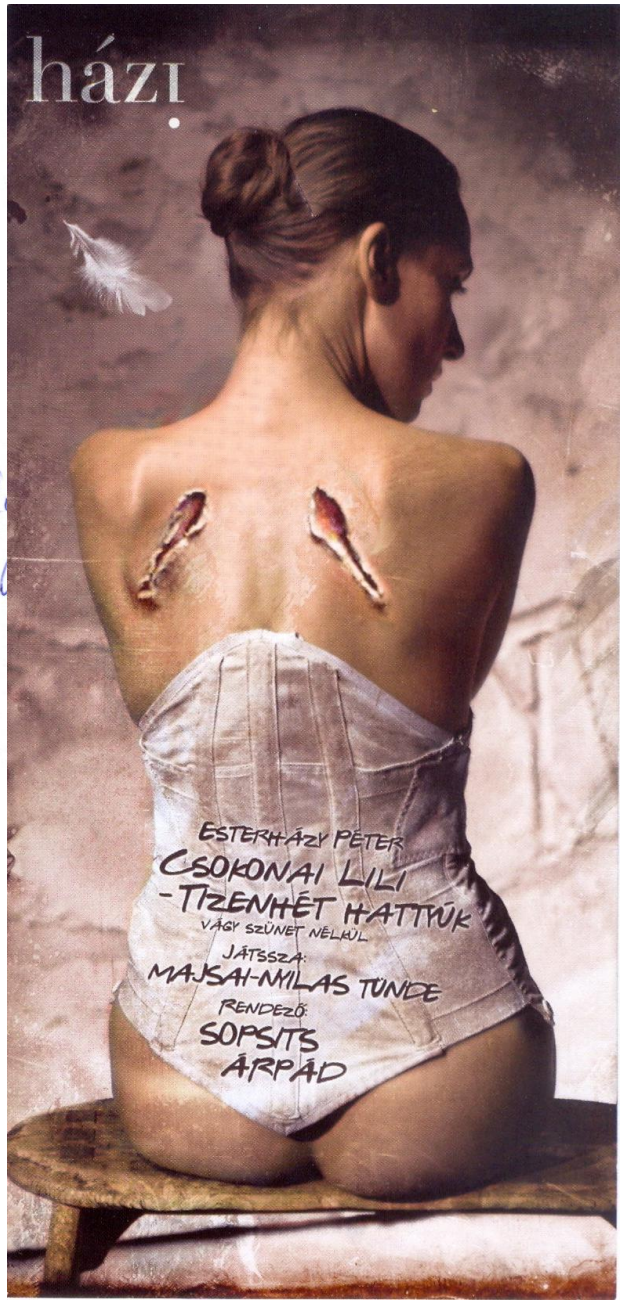

A fenti üdvözletet a Madách Színház macskái,a Kolibri Színház királylánya, s a Vígszínház művésznője küldte diákjainknak.

Reméljük idén is eljutunk mindhárom színházba egy-egy szívonalas előadásra. Mint pl. Majsai-Nyilas művésznő estjére ,ahová szeretettel invitált bennünket.

Búcsúzóul pedig kevés lánydiákunk figyelmébe szeretnénk ajánlani....

ROBERT **DUBAC:**

A FÉRFI AGY

AVAGY NINCS ITT VALAMI ELLENTMONDÁS?

CSÁNYI SÁNDOR

Az egyszemélyes vígjáték főszereplője Sanyi, a hímsoviniszta férfi. Nem mintha létezne a világon másmilyen, de Sanyi legalább beismeri, hogy ő az! Két héttel ezelőtt elhagyta a menyasszonya, pontosabban épp két hét gondolkodási időt adott neki, hogy megválaszolja a nagy kérdést: ***„Mit akar a nő?"***

A két hét leteltével, menyasszonya telefonhívására várva, a hiúságában sértett Sanyi elkeseredetten összegzi tépelődéseinek eredményét, és a „stand-up comedy" elemeit is ötvöző fergeteges előadásban idézi fel a nőkkel kapcsolatos emlékeit és tapasztalatait. Eközben a gondolkodását formáló más hímsoviniszta férfiak alteregóit is magára ölti, vagyis bár egyszemélyes színdarabot látunk, mégis hat férfitípus elevenedik meg a színpadon, akik tanácsaikkal és történeteikkel inkább összezavarják Sanyit, semmint segítik abban, hogy a fenti, nagy kérdésre megtalálja a választ. Hogy ez végül sikerül-e neki, egyelőre maradjon titok!

Kinek ajánljuk a színdarabot? Egyrészt minden hímsoviniszta férfinak, másrészt valamennyi hímsoviniszta férfi környezetében élő nőnek; egyszóval mindenkinek. És persze azoknak is, akik – tévesen – úgy gondolják, hogy nem tartoznak a fenti kategóriák egyikébe sem, viszont szeretnének eltölteni egy felhőtlen és szórakoztató színházi estét abban a reményben, hogy végre bepillantást nyerhetnek a Férfiagy és persze a női lélek rejtelmeibe.

Egressy G. Műszaki 52. l.

Díszlet- és jelmeztervező: Menczel Róbert
Zenei szerkesztő: Kocsák Tibor
Színpadi effekt: Hajnóczy Soma
Rendezőasszisztens: Szalai Péter
Súgó: Serfőző Anna

Közreműködik:
Fodor Annamária, Schell Judit, Vida Péter

Diákjai részére.

Rendező:
SZIRTES TAMÁS

Szeretettel!

Csányi Sanyi

Jegyinformáció:
Budapest, Nagymező u. 22-24.Tel.: 1/311-0635, 1/311-1874, 1/331-0500E-mail: jegy@thalia.huthalia.hu

Támogatók:

BUDAPEST
A Thália Színház Nonprofit Kft. Budapest Főváros Önkormányza fenntartásában működik.

MTVA

Class FM

metropol

PORT.hu

A színdarab Magyarországon a THEATRUM MUNDI Színházi és Irodalmi Ügynökség közvetítésével kerül színre.

Sok szeretettel az

Egressy Gábor Két Tanítási Nyelvű Szakközépiskola 12. e osztályos tanulóinak a Madách Színház színészeitől